

Anonymt brev fra »en levende kristen«

Et interview i Udfordringen

I Udfordringen nr. 37 blev der bragt et interview med Majbrit Holm under overskriften »Missionær blandt israelske studerende«. Hun fortæller at hun skal studere på Det Hebraiske Universitet i Jerusalem og samtidig indgå i et team af studerende som bruger deres fritid til at delagtiggøre andre i troen på Jesus. Også jøder. Hun vil altså gøre det i Jerusalem som hun – og mange andre studerende gør i Danmark – nemlig dele evangeliet med medstuderende. Hun er støttet af Den Danske Israelsmission og Kristeligt Forbund for Studerende (KFS), men størstedelen af hendes udgifter som studerende må hun selv skaffe til veje.

Enhver »levende kristen« skulle vel kunne glæde sig over det.

Men nej!

Det anonyme brev

Foran mig ligger så det anonyme brev, som er sendt med posten til Majbrit Holm. Det indledes på følgende måde: »Da jeg læste artiklen om dig og din plan om at evangelisere blandt israelske studeren-

Anonyme breve er en uting. Anonyme breve kan man i sagens natur ikke svare på. Og dog: man kan ytre sig gennem det organ som en anonym brevskriver læser. I dette tilfælde var det Udfordringen. Det har Kai Kjær-Hansen gjort. Her bringes hans indlæg.

de, kom det til mig: Dette er rivende galt. Men jeg havde ikke lyst til at blande mig, derfor fik Jesus en veninde til at ringe til mig og bekræfte, at jeg skulle skrive til dig.«

Til den »levende kristen« skal det her siges: Hvis det virkelig er Jesus der har sat det her i stand, så undrer det mig, at du er en anonym brevskriver. Jesus og hans disciple plejer da vist ikke at gemme sig under anonymitet når noget vigtigt skal siges.

Herefter følger i det anonyme brev en kort oversigt over kristnes forfølgelse af jøderne. Afsnittet afsluttes med: »Alle disse drab på jøderne er foretaget af de kristne i Jesus' navn. Skylden herfor hviler på alle kristne – også på dig og mig.«

Under overskriften »Bibelen« citerer den anonyme brevskriver så Rom 11,25-27 og

understreger at der »hviler forhærdelse over jøderne, indtil alle hedninger er kommet til Gud via Jesus.« Ifølge brevskriveren er der tre ting som kristne kan gøre for jøderne i dag:

- * velsigne Israel
- * forbøn for Israel og Jerusalems fred
- * trøste og hjælpe dem med praktiske ting som penge, tøj, arbejde i kibbutz m.m.

Det anonyme brevs advarsel

Brevet afsluttes på følgende måde:

»Dette er en kraftig advarsel mod at gå imod Guds ord i bibelen og starte med at evangelisere blandt de studerende i Israel. Som du ser af historien, har mange evangeliseret blandt jøderne i 2000 år med dødeligt resultat for jøderne. Så start ikke et nyt »korstog« mod jøderne, fordi det vil få katastrofale følger for dig personligt og for alle andre kristne, eftersom den israelske regering så må forventes at vedtage lovforslaget om forbud mod andre religioner heriblandt kristendommen i Israel. Men velsign derimod Israel, så vil Gud velsigne dig og dit liv.

En kærlig hilsen
En levende kristen»

Dette er rivende galt

Jeg medgiver den »levende kristen« at noget er »rivende galt«. For mig og Den Danske Israelsmission samt KFS er det nu ikke rivende galt at dele det bedste som vi har fået fra jøderne, med jøderne. For mig er det rivende galt at man tager Jesus til indtægt for sine synspunkter og endda – med henvisning til Jesu autoritet – forsøger at skræmme en ung studerende fra at dele evangeliet med jødiske medstuderende: »... det vil få katastrofale følger for dig personligt ...«.

I Den Danske Israelsmission skammer vi os ikke ved evangeliet; det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror; både for jøde, først, og for græker. Som den Jesus-troende jøde Paulus engang skrev (Rom 1,16).

Når kristne er uenige om hvordan vort forhold til jøder skal være, bør vi åbent kunne diskutere det.

Anonyme breve er ikke måden at gøre det på. Det er en uting. Særlig trist er det at »en levende kristen« kan få sig selv til at skrive et anonymt – og truende brev – til en anden levende kristen.

Kai Kjær-Hansen
Formand for
Den Danske Israelsmission

Hieronymus i Betlehem

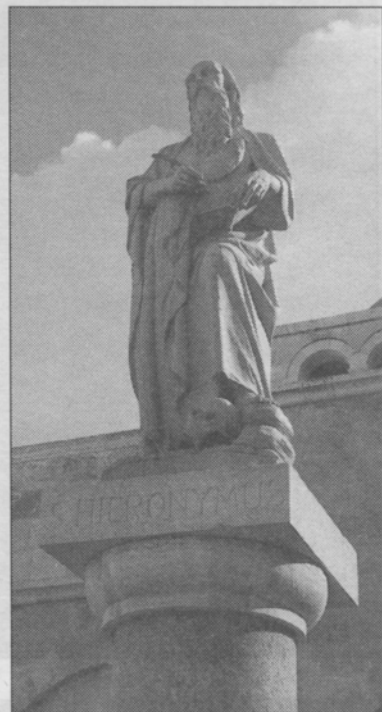
I det store kompleks som man i dag kalder Fødselskirken, er der flere rum som oprindeligt har været grotter. En af dem kaldes Hieronymus-grotten. Den grotte har intet at gøre med jul, men har en del at gøre med hvordan julens og Bibelens budskab senere blev oversat til latin. I hvert fald mindes man i denne grotte Hieronymus' oversættelse af Bibelen til latin.

Hieronymus kom til Betlehem i år 386, hvor han bl.a. grundlagde klostre for mænd og kvinder. Allerede inden han bosatte sig i Betlehem, var han begyndt at lave en revideret udgave af Det Nye Testamente på latin. Pave Damasus i Rom havde givet ham den opgave fordi der var så mange forskellige latinske oversættelser i omløb, og nu skulle man have orden på tingene. Når de latinske tekster ikke stemte overens med hinanden, undersøgte Hieronymus græske bibelmanuskripter og lavede så sin oversættelse. I Betlehem oversatte han Det Gamle Testamente fra grundsproget, hebraisk, til latin.

Den bibeloversættelse som kom ud af Hieronymus' anstrengelser i Betlehem, blev senere kaldt Vulgata. Ja, det er det samme ord som vulgær, men i betydningen »almindelig«. Hans oversættelse slog ikke an med det samme. Mange syntes den var for fri i sin gengivelse. Han oversatte nemlig ikke ord for ord, men mening for mening.

Men senere fik Hieronymus' Vulgata-oversættelse en enevældende stilling i den katolske kirke. I 1546 blev den revideret og blev da erklæret for at være den katolske kirkes autoriserede bibeloversættelse på latin.

Hieronymus boede i Betlehem indtil sin død i 420 e.Kr. Der er nu rejst en statue af ham på en gårdsplads foran en katolsk kirke. At han har en bog i hånden, er let nok at forstå. Hieronymus var en dygtig og skarp skribent og nok en af de mest lærde i sin samtid. Derfor bogen! At der ligger et kranium ved hans fod, minder om at alle, selv dem med de skarpeste hjerner, kun er dødelige mennesker. Kun Gud er udødelig.

Statue af bibeloversætteren Hieronymus ved Fødselskirken i Betlehem.

Med sit livsværk minder Hieronymus os om at Bibelens budskab hele tiden skal oversættes. Det gælder også når vi tænker på jøder i dag. Derfor støtter vi i Den Danske Israelsmission også bibelarbejdet i Israel.

Kai Kjær-Hansen